

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/556/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112231475
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7112231475.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu G. D. D..O..M., so sídlom v J., C. Č.. XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou I.. G. T., s.r.o., so sídlom E. J., C. Č.. XX, G..M..J. XX, proti žalovanej O. J., bývajúcej v T., Y. Č.. XXXX/X, zdržujúcej sa na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou W. N., pracovníčkou Okresného súdu Košice I, za účasti vedľajšieho účastníka M. X. G. G. D.L., so sídlom v T., D. Č.. XX, zastúpeného I.. B. C., advokátom, so sídlom kancelárie v T., J. Č.. X, o zaplatenie 668,43 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 9.8.2013 č. k. 17C/94/2013- 100 v spojení s opravným uznesením zo dňa 9.10.2013 č.k. 17C/94/2013 - 116 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením zo dňa 9.10.2013 v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je p o v i n n ý uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eura pre tieto zaplatiť advokátovi JUDr. Ladislavovi Mikušovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, upravil príslušný daňový úrad vrátiť žalobcovi krátenú časť súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 114,52 eura.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal proti žalovanej zaplatenia peňažného nároku v sume 668,43 eura s príslušenstvom. Po tom, čo vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a namietal, že dojednanie zmluvnej pokuty v zmluve o pripojení, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 23.07.2013 zoberal žalobu v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť. Súd prvého stupňa konanie zastavil pred prvým pojednávaním podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p..

O vrátení kráteného súdneho poplatku prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov o súdnych poplatkoch.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., keď uzavrel, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca. Žalovaná o trovách konania nežiadala rozhodnúť, preto

o trovách konania žalobkyne nerozhodoval. Pri rozhodnutí o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej vychádzal zo zistenia, že účastníkovi konania, na strane ktorého vystupoval vzniklo právo na náhradu trov konania, preto takéto trovy konania patria aj vedľajšiemu účastníkovi. Mal za to, že ním vynaložené trovy konania sú účelné, pretože z vyjadrenia k žalobnému návrhu je zrejmé, že sa so žalobou riadne oboznámil a kvalifikovane sa k nej vyjadril, a až následne žalobca zobral žalobu späť a konanie žiadal zastaviť. Žalobca v konaní nepreukázal, aby k späťvzatiu návrhu došlo pre správanie sa žalovanej. Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie k žalobe (vyčíslené podľa príslušných ustanovení vyhlášky MS SR č. 655/2004 Zb.) vrátane režijného paušálu. O povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie žalobca. Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Odôvodnil to tým, že priznanie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Zdôraznil, že náhrada trov v sporovom konaní sa spravuje primárne zásadou úspechu, popri ktorej zákon pripúšťa niektoré výnimky. Z hľadiska výsledku konania vedľajší účastník nemá v preskúmvanej veci vo vzťahu k úspechu či neúspechu žiaden vzťah, keď z právneho predpisu nevyplýva žiaden spôsob usporiadania vzťahov medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom. Z rozhodnutia súdu teda neplynie žiadne právo, či nárok. Vyslovil názor, že ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. predstavuje len právny rámec postavenia vedľajšieho účastníka z hľadiska dôvodu, pre ktorý vstupuje do konania. Nie je preto možné aplikovať zásadu úspechu v konaní pri rozhodovaní o náhrade trov konania na vedľajšieho účastníka, lebo ten vo veci samej úspech alebo neúspech v konaní nemal. Úspech vedľajšieho účastníka preto nie je daný automaticky úspechom toho účastníka, popri ktorom má v konaní vystupovať. Zároveň zdôraznil, že uplatnenie nároku na náhradu trov konania vedľajším účastníkom je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti jeho postupu a zneužívanie procesného predpisu evidentne motivovaného snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. Mal za to, že v prípade právnickej osoby, ktorej deklarovaný predmet činnosti je ochrana práv spotrebiteľov sa javí ako dôvodné predpokladať, že na realizáciu takejto činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená. Aj z názvu vedľajšieho účastníka vyplýva, že právna pomoc by mala byť poskytovaná priamo občianskym združením a to bez právneho zastúpenia advokátom. Náklady na zastúpenie občianskeho združenia, tak v žiadnom smere nepredstavujú účelne vynaložené trovy.

Vedľajší účastník vo obsahovo rozsiahlom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal v uznesení súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznil, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Základný procesný predpis - Občiansky súdny poriadok nevyučuje, aby účastník sa dal zastúpiť advokátom. Už len v rámci princípu rovnosti zbraní nie spravodlivé vyžadovať, aby navrhovateľovi, ktorý inicioval tisícky konaní v celej Slovenskej republike a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zastúpenia. Právne zastúpenie ich občianskeho združenia sa pritom javí byť vysoko efektívne, keď navrhovateľ si uvedomuje riziko náhrady trov konania a berie späť nedôvodné žaloby, tak ako aj v tomto prípade. Vďaka kvalifikovanému zastúpeniu prostredníctvom advokáta existuje hrozba náhrady trov konania, ktorá by mala odrádzať navrhovateľa od uplatňovania nedôvodných, resp. premlčaných nárokov. Zdôraznil, že trovy vedľajšieho účastníka boli jednoznačne účelne vynaložené, pretože bezprostredne súviseli s konaním a nie sú ani nadbytočné, pretože viedli k procesnému úspechu žalovanej. Uzavrel, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a konštatuje ich správnosť. Preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, s poukazom na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné dodať nasledujúce :

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je to aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“ pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priama špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktorým sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosť zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom. Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trov konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal žalobcu, ktorý tým, že zobral podaný návrh na začatie konania v priebehu konania späť, procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalobcu spochybňujúca nutnosť a účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, pretože vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník v konaní (§ 93 ods. 3 O.s.p.), teda aj právo dať sa v konaní zastúpiť zástupcami na základe plnomocenstva (§ 28 ods. 1 O.s.p.). Úkony tohto zastúpenia vo vzťahu k predmetu konania boli nepochybne účelné o čom svedčí aj tá skutočnosť, že až po vstupe vedľajšieho účastníka do konania žalobca zobral podaný návrh v celom rozsahu späť (pred začatím prvého pojednávania) a konanie žiadal zastaviť.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvého stupňa, preto odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

Keďže v prejednávanej veci došlo k zastaveniu konania preto, že žalobca pred začatím pojednávania vo veci samej zobral návrh v celom rozsahu späť správne postupoval súd prvého stupňa, ak pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 146 ods. 2 O.s.p. majú za to, že žalobca zavinil zastavenie konania a zaviazal ho na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník,

v danom prípade vedľajší účastník proti žalobcovi, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal. Z tohto dôvodu preto odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia a to za 1 úkon právnej služby v sume 16,60 eura (z hodnoty predmetu odvolacieho konania 118,52 eura) zníženej na jednu polovicu podľa § 14 ods. 3 písm. d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. s pripočítaním režijného paušálu v sume 7,81 eura spolu 16,11 eura.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.